

PEDRO GRASES

AVDA. MOHEDANO, 9

LA CASTELLANA - CARACAS

Mèrida, 16 de març del 56.

Estimat amic Vicens: Tan poc no m'hi faig doctorar metres en català i per això fendo tant en respondre. He d'aprofitar, com ara, la situació que en suposa una vacant d'estar a la Universitat dels Andes, a Mèrida, per una setmana, i tinc per a mi els matins i bona part de la tarda. He utilitzat ja alguns articles que m'urgien i ara repallo i atenc les cartes en català que estan tant endarrerides. Té que em compriudràs i m'excusaràs.

Entenc perfectament l'estat d'ànim tenyant al treball i refreix. Després de la primavera i primavera preocupació de guanyar la vida, un lloc com cal poca en destinar-la vers alguna cosa que mereixi la dedicació, l'entusiasme i, si cal, el sacrifici. L'aire general a casa nostra ha d'ésser afiixant.

Estar per res, o substituir tots els objectius per uns beneficis de ventatja, no es viu en la tasca intel·lectual. Ión me deuento als fabrillistes, que no procuren enganyar amb mercaderia falsa. En dol haver vist a gent que etimo dedicar-se a coses poc elegants. Me ts exolico, però no tenem cap justificació. — Per a nosaltres, la

PEDRO GIRONES
MOLINS S.A.
— OBRERAS —

vinguda a les Amèriques (veguem o ve
on signifiqui) ha significat en primer lloc
super la vida amb llibertat, després assegurar
el mínim vitaminic per a trets endavant
i veure creixer els fills (en tres 4, i dues
alts que són de 22, de 19, i els altres de 13 i 9
anys). I, enllà, poguer empadre, o revendre
els propòsits que havíem somiat als claustres
de la universitat. Poc cosa has vist i amb
tota l'alegria. Penso que la nostra ja està deci-
dida, i em costaria un canvi, que no necessito
ni cobijo. El canvi està tragat i el seguirié
fins a la fi. També tinc el conveniència de fer
el nostre deure i no fer colònia intel·lectual enllor,
sinó incorporar-se en la nova vida a la qual
ens hem incorporat. Per exemple, sofreixo quan
veig a Carles Pi i Margall tan estrany a tot, vivint
del record de l'Alcalà... No pot ésser de cap
de les maneres. Escriu-me, em fa bé.

Tus, cordialment,

Ferran